

Hạt Nắng

Tuổi Học Trò

Chương 1

Nhỏ dụt dè lòng hồi hộp tay cầm tờ giấy giới thiệu của văn phòng đứng lấp ló ở cửa lớp không dám vào ... Cho đến khi thấy ánh mắt của ông thầy đang thao thao trên bục giảng nhìn ngay nhỏ như muốn hỏi "gì đó ????" ...Nhỏ làm gan bậm môi đi thẳng một mạch vượt qua những ánh mắt của cả lớp ngồi 2 bên bàn ghế lạ lẫm soi bóí như đang dồn vào nhìn nhỏ ... Nhận mảnh giấy nhỏ vừa trao ông thầy lẩm nhẩm đọc rồi lên tiếng :

-Biển Mưa tên của em hả ...đây là giờ sử ký của tôi gọi tôi là thầy Toàn ... em xuống bàn kiểm chỗ ngồi đi ...

- Dạ Thầy

Lại một lần nữa gồng mình ... đi thẳng xuống ngơ ngác tự kiểm cho mình một chỗ ngồi ...trên kia tiếng thầy Toàn vắng vắng :

- Biển Mưa học sinh mới của lớp chúng ta hôm nay ...

Nhìn hoài bên phía bàn con gái chật ních

Bên con trai còn mấy bàn trống ở giầy cuối ... thiệt đúng là thời buổi lính tráng trai thiếu gái thừa mà ...Nhỏ làm liều nhào vô bàn cuối

cùng bên mẹ con trai ngồi một mình chờ vợ ...Thiệt tình lần đầu tiên đi học trường có 2 phe như vậy mà lại còn nhập học trễ hơn người ta cả tháng trời nữa chứ..Nhỏ nhớ trường cũ bạn cũ ghê ...Nhưng mà làm sao được...ba được đổi về saigòn cả nhà ai cũng vui ...Sàigòn náo nhiệt gần anh em ông bà nội của nhỏ ba nói như vậy ... Mà nhỏ thì phải cố gắng lắm để không mít ứt mỗi khi nghe ai nhắc tới miền biển thùy dương cát trắng của nhỏ ...

Hết giờ sử ký tới giờ vận vật nhỏ vất vả ngồi nhai nuốt một cách khanhững gì trong thân thể con người mà ông thầy đang mổ sẻ say mê trên kia ...

Reng ... Reng ... Renggggggg

Giờ ra chơi ... cả lớp đứng dậy oà ra như cơn sóng vỡ ...nhỏ một mình ngồi lại nắn nót đề tên mình lên những bìa tập vở mới ... nhác không dám đi đâu..

2 giờ sau là giờ sinh ngữ và văn chương đúng tử của nhỏ ...Đang cầm cú chép bài,

một mảnh giấy tròn cuộn nhỏ như bì bắn thung hạ xuống ngay trước mặt nhỏ, nhìn quanh nhỏ bắt gặp khuôn mặt con gái mẹ bên kia bàn nháy mắt như ra hiệu bảo nhỏ mở tờ giấy ra đọc đi .Mấy chữ được ghi trong mảnh giấy " Biển Mưa tên đẹp ...

sao hồi này không thấy ra chơi ... chút về đợi Hạ ..." nhỏ cười nhìn sang gật đầuChuông tan học vừa dứt Hạ đứng ngay đầu bàn bắt chuyện :

- Biển Mưa sao vô học trễ vậy ??? dân trường nào mới đổi qua đây vậy ...

- Oh Biển ở Nha Trang mới đổi vô đây thôi ... Hạ học ở đây lâu chưa ???

- Dân Nha Trang hả hèn chi dòm đen ... Hạ học hồi năm ngoái ở đây rồi ... nhà bồ ở đâu ? ... nhà Hạ ở Phan Đình Phùng đầu Lê Văn Duyệt Hạ đi bộ về gần xit ...

- Vậy nhà Biển cũng ở đường LVD... Biển cùng đi bộ ...

- Vậy là mình ở gần nhau 2 đứa mình đi học đi bộ chung luôn nha ... Tuổi học trò dễ mến dễ thân nhỏ mới nhập học có một tuần lễ thôi mà nhỏ không còn phải ngồi một mình như ngày đầu nữa bàn ngồi nhỏ bây giờ có Hạ, có Ngọc Ân, có Thu Thảo dọn nhà qua ngồi ké them. đám con trai tự dưng cũng đổi chỗ, ngồi rải rác thụt lùi cho sát với bàn tụi con gái của nhỏ để từ đó thành cái tên xóm nhà chòi.. Trong lớp nhỏ phân chia giai cấp rõ ràng lắm gồm có xóm nhà lầu dành cho nhóm trai tài gái sắc ngồi đầu lớp. Con trai học giỏi con gái thì đẹp, xóm nhà gạch khúc giữa trung bình học hành ít phá phách nên chơi chung với đám nhà lầu ... còn đám nhà lá thì rộn ràng lắm giỏi phá giỏi cúp cua đôi khi thầy cô cũng chạy dài.. xóm của nhỏ nhà chòi mới mọc nên chưa biết thuộc loại nào có điều tại ngồi bên mé con trai mà cuối lớp nên cứ cho là nhà chòi đi cái đã ... Mà nhỏ thấy dù là nhà lá nhà chòi hay nhà gạch nhà lầu gì thì truyền thống ăn vụng không thể thiếu được của phe kẹp tóc tụi nhỏ vì đó là một cá tính đặc biệt dễ thương mà trời dành cho dân tóc dài mà lì ... Học bàn của nhỏ luôn có ô mai me cam thảo xí muối kẹo đậu phộng , kẹo dừa ... thậm niên hơn học bàn của mí nhỏ kia thì cóc ối chùm ruột muối ớt cả gói ... để khi thầy cô vừa quay mặt đi là tiếng suýt soa hít

hà cùng dồn điệu theo lời giảng vì lỡ tay chấm nhiều muối ớt hại cái miệng vừa mặn vừa cay , lại cái tội tham ăn cắn đầy miệng chưa kịp nhai tổ chác bị cô thầy chỉ tay bắt đứng dậy trả lời câu hỏi thì ôi thôi nuốt không trôi nhả không kịp đứng đó cho phe húi cua ngó cười khoái chí thiệt làm mấy nhỏ chỉ có nước độn thổ lườm nguýt cũng không xong ...Giờ chơi bây giờ nhỏ không nhất ngồi lại trong lớp như ngày đầu mà cũng náo nức rộn rịp đi theo lũ bạn ... nói tới giờ chơi thì ở đâu cũng vậy cũng cùng một khung cảnh .. phe kẹp tóc thì tụ năm tụ ba ở mấy quán chè quán nước , xe cóc ổi ... hay ở những góc sân trường chuyền tay khoe nhau những tập thơ tập nhạc mới chép đêm qua kể cho nhau nghe về người trong mộng ... thấy họ đang nói cười ầm ĩ vậy chứ mà có đám dân húi cua nào lỡ bước lạc ngang thì tự nhiên âm vang chìm lỉm chỉ chừa lại những tiếng nói nhỏ nhẹ với nụ cười e thẹn ...cô nào có đủ chẳng lắm thì cũng chỉ là cái nguýt mắt hay một tiếng xiiiiiiiiiiiiiii dài cả cây số dành cho mí chàng có tánh bạo dạn dám chọc ghẹo phe ta mà thôi ... Còn nhỏ thì từ hồi nào tới giờ đây là lần đầu tiên học chung với con trai mà lại trường mới nữa nên mắc cỡ không phá như trường cũ của nhỏ ... Tụi bạn nhỏ bảo nhỏ hiền như sữa biển ...nên nhỏ từ đó có cái tên mới là sữa biển mộng mơ .. chứ mộng mơ được kèm theo là vì nhỏ thường hay bị mấy thầy cô bắt gặp trong những giờ toán giờ triết và nhiều môn khác mà khô khan đối với nhỏ thì hồn nhỏ được thả tự do qua khung cửa sổ cuối lớp ngay chỗ nhỏ ngồi đi lang thang dạo chơi cùng với trời xanh mây trắng , có khi nhỏ thả nó đi mãi tận miền biển xa xôi nơi có những con dốc thoải cát trắng đã từng in dấu chân nhỏ

với tiếng sóng vỗ bờ ru ngủ với trời cao bay lộng gió những cánh chim biển trắng xám lượn vờn trên mặt biển bình yên ... Bởi cái tính mơ mộng đó mà nhỏ là đứa bị ăn phần cục hay ký đầu nhiều nhất mấy thầy than phiền khéo là lúc này phần cục phải xài gấp đôi vì nó có thêm một hữu ích nữa là thầy có thể búng nó vào những người mơ mộng giúp họ trở về thực tế ... Mấy tháng học qua nhanh chưa gì mà đã sắp tới ngày nghỉ tết. Bắt chước mấy lớp khác lớp nhỏ cũng có ban văn nghệ và ban báo chí với người ta mà đặt biệt năm nay lớp nhỏ được bầu trúng là sẽ thay mặt của trường cùng với trường khác đi trình diễn văn nghệ giúp vui uỷ lạo anh em hậu phương, ủng hộ các anh chiến sĩ trong dịp xuân về ... Thầy Sơn dạy toán và cũng là người phụ trách chương trình văn nghệ hớn hờ coi như đây là vinh dự Thầy chọn liền Huy cận làm trưởng ban văn nghệ của lớp. Nhỏ Hạ nhờ có giọng hát hay làm phụ tá cho Huy cận Hạ vui lắm vì lâu nay nó đã để ý và thích cái tên húi cua Huy cận này nhưng ngại mình không phải là đối tượng của Huy cận vì chung quanh anh chàng này lúc nào cũng có mấy cô xóm nhà gạch vây lại sẵn sàng thăm hỏi nhờ chỉ vẽ bài vở mà anh chàng thiệt cũng đáng được con gái cứng ... ngoài cái đáng trăng trẻo thư sinh dãi 2 con mắt mơ huyền sau cặp kiếng cận làm duyên Huy có ngón đàn guitar ngọt sớt du dương lại là học sinh giỏi nhất nhì hầu hết trong các môn học thầy cô ai cũng tín nhiệm thương mến thì nơi chi mi' con tim non nớt của các cô đang ở tuổi e ấp chấp chững bước vào tình yêu ... bây giờ được chọn chức này Hạ nhà ta sẽ có cơ hội chuyện trò và làm việc cùng với Huy còn gì thoả ước mơ ...

Sau khi chương trình được soạn đặt thì trường nhỏ được trình diễn mấy màn sau đây gồm có Huy và Hạ sẽ cùng hát và đàn bản Ngày Thanh Xuân, một màn múa Hai Bà Trưng cưỡi voi đẹp giặc màn này thì do hai chị em sinh đôi Y' Thu và Y' Thi đóng2 cô nhà họ Y' này phải nói là hai hòn ngọc của lớp nhỏ vì nổi tiếng đẹp , xinh nhỏ mà còn phải ngẩn ngơ cứ lên nhìn trộm hoài rồi lòng cứ tâm tặc đúng là trời đã sanh ra người đẹp thì cho họ đẹp từ mái tóc cho đến ngón chân cũng đẹp với mái tóc thề xoắn dài ngang lưng đen nhánh nước da trắng nõn nụ cười luôn đồng tiền 2 bên má , đáng liễu thương tha với những đường cong con gái ... trời ơi là đẹp. Cả lớp có một người đẹp như vậy cũng đủ hạnh diện bầu cho làm hoa khôi rồi mà đây lớp nhỏ có tới hai cô lận sao mà không quý ... nhỏ nghĩ lần này có lẽ lớp nhỏ được bầu đem chuông đi đánh xứ người chắc cũng vì có 2 chị em nhà họ Y' này một phần ... Màn cuối là màn hợp ca hát bài " nếu là chim tôi sẽ là loài bồ câu trắng ... nếu là hoa tôi sẽ là một đóa hướng dương " Sắp xếp và chọn vai cho các chương trình đầu vào đó rồi thì trong một buổi tập dợt cho chương trình Huy đưa ra một đề nghị là trong màn hợp ca để cho phong phú và phù hợp với bài hát hơn nên cho một người đóng vai chim bồ câu trắng mua phụ diễn vì chim bồ câu là biểu tượng cho hoà bình. Thầy Sơn tâm tặc khen ý kiến hay vậy là phải kiếm ai mua trong vai con bồ câu đó chứ ... đang lúng túng tìm người nhỏ Hạ chợt la lên :

- Thầy lựa Biển Mưa đi Thầy em biết Biển có học mua dân tộc đó thầy

Nhỏ mặt đỏ ửng khi thấy Huy và thầy Sơn nhìn nhỏ ấp úng nhỏ nói :

- Trời ơi Biển chỉ có biết mua chổi í hông phải mua kiếm trong vai quân sĩ cho hai bà trưng thôi à...

Thầy Sơn nhìn nhỏ như khám phá ra điều gì đưa ngay một câu :

- À vậy là Biển là tên lính hay cầm chổi mua lạc đường gươm quét mạng nhện hoài đó hả ...

- Dạ hông có thầy em chỉ giỡn thôi

- Vậy thì thầy sẽ chọn em đóng vai con bồ câu trắng đó hợp với vai em hơn lính mua chổi thì thầy sẽ tìm người khác thay thế

Lí nhí nhỏ chỉ còn biết buông tiếng :

- Dạ Thầy nghe hiền khô nhưng mắt liếc nhỏ Hạ một cái sắc lẹm ...

Sau một tháng trời gấp rút tập luyện ngày ra quân đã đến thầy Sơn vất vả cả một buổi sáng đơn đốc sắp xếp chạy tới chạy lui lo xe cộ lo nhắc nhở đồ hoa trang của ai vào người đó nhất là Y' thu và Y' thi hai cô được ưu tiên đủ thứ từ chỗ ngồi trên xe cho tới chỗ máy cô thay đổi y phục trang điểm Thầy thật kỹ càng để cho đến phút cuối không có một trặc trở nào Nơi trình diễn của tụi nhỏ là câu lạc bộ Không quân nằm trong phi trường Tân Sơn Nhất ...Kha'n giả đêm nay là những người lính không quân nổi tiếng hào hoa nhất trong các binh chủng ... Nhỏ đang ở tuổi mộng mơ nên cũng tò mò lên đứng ở trong nhìn ra coi mấy anh đẹp trai cỡ nào Đang đứng lom khom ngo' lên nhỏ chưa kịp định thần để thấy mấy anh đẹp trai như thế nào, thật sự tại đông quá nên nhỏ thấy lơ' lơ' nhiều `

hơn đẹp trai ... thì có một chị cũng chạy ra đứng kê bên nhỏ dóm kê'. Nhìn cách ăn mặc của chị nhỏ nghĩ chị này chắc bên trường bên kia lát nữa sẽ có ra trình diễn ... thấy chị đứng hơi lấm có vẻ như muốn dành chỗ nhỏ ghét liếc một cái dài thòng bỏ đi chỗ khác để chị tha hồ mà ngắm đẹp trai đi ... Màn đã mở các tiết mục được trình diễn xen kẽ giữa 2 trường tùy theo màn nào cần thời gian nhiều để chuẩn bị , Trường bạn cũng có nhiều tiết mục đặt sắc chẳng hạn hài kịch tao' quân dân sơ' ... ngâm thơ tiết tấu mua' và hát 3 bản hò vọng phu ... trong đó có một màn mà ai cũng cười lăn ra vì họ đóng vở Thuy' Kiều tân thời trích đoạn bị hoạn thư đánh ghen mà hoạn thư là cái chị hồi nãy đứng dành chỗ với lại nhỏ đó là con trai giả dạng ... hehehehhe dzì mà hồi nãy nhỏ hông biết chớ biết thì đâu có liếc chi nè mà phải nhìn cho kỹ dung nhan áy chứ Đó là trường bạn còn bên nhỏ cũng lộng lẫy ghê lắm chứ vì hai chị em Trưng trắ Trưng nhị đẹp mê hồn áo quần xêng xang trùng trùng bên những quân sĩ gươm kiếm sáng ngời cỡi voi oai nghiêm mua' kiếm keo' quân dẹp giặc cứu nước trả thù cho chồng. Mấy phiến voi là của mấy tên hui' cua trong đám nhà chòi của nhỏ tình nguyện đưa lưng cho 2 nàng ngồi ... Mấy bài hát do Hạ và Huy cùng trình diễn được vỗ tay khen ngợi vang dội ... chỉ có màn hợp ca và mua' của nhỏ thì bị trục trặc mà thôi ... vì làm biểu tượng là con bồ câu trắng nhỏ phải mặc nguyên bộ quần áo dài trắng toát trên vai được gắn cho đôi cánh trắng đang mua' nữa chừng chả hiểu nhỏ nặng nhẹ gì với đôi cánh tay mình mà bỗng dưng một cánh chim bên tay trái của nhỏ bị gãy cái cụp nằm xụi lơ rủ xuống một bên ... lúng

tướng nhỏ không biết làm sao tính bỏ dỡ chạy ào vô trong ... thì Thầy Sơn đã đứng chặn trong cánh gà ra dẫu cho nhỏ cứ tiếp tục mua' làm nhỏ thiệt là đau khổ 2 mắt đỏ hoe vì phải làm con bồ câu xụi cánh đêm đo' ... Cũng may là màn của nhỏ cũng là màn cuối cùng để chấm dứt chương trình đo' mà ...

Và cũng từ đo' cái tên sưa biển mộng mơ trong lớp của nhỏ bị chìm vào dĩ vãng thay cho cái tên khác mà cả trường gọi nhỏ bây giờ là bồ câu gáy cánh đêm nao ... Sau đo' tụi nhỏ được mời ở lại cùng dự tiệc tất niên với mấy anh lính và trao đổi quà lưu niệm cho mấy anh cũng như làm quen với bên trường bạn ... nhỏ vừa buồn vì tai nạn lúc này vừa mắc cỡ nên tìm một chỗ ngồi trong góc gần hậu trường để chẳng ai thấy mìnhNhỏ tưởng mình ngồi trong góc như vậy thì yên thân rồi ... Vậy mà thầy Sơn cũng kiếm ra nhỏ :

- Biển sao ngồi đây làm thầy kiếm không thấy lại tưởng ai lượm mất con bồ câu đi rồi ... vừa nói tiếp thầy vừa nhìn nhỏ cười ...

- Biển hồi nãy múa tròn vai lắm ... ai cũng khen hết đó kỳ này trường mình thành công nhờ mấy em nhiều ... ra đây thầy giới thiệu với mấy bạn trường láng giềng

Nhỏ lúng túng đi theo thầy Sơn , không cần đi xa mới mấy bước thì nhỏ thấy có một anh chàng đang tiến lại gần thì Thầy Sơn cũng đưa tay ra hiệu miệng gọi :

- Thụy Thụy lại đây thầy nhờ ...

- Dạ thầy này giờ con tính kiếm thầy để chào thầy thầy khoẻ không ạ ...

- Thầy khoẻ ... con còn nhớ tới thầy là thầy vui rồi ... để thầy nhờ

con dẫn cô bé Biển học trò của Thầy năm nay ra gặp mọi người bên trường của con luôn ...

- Dạ thầy để con lo ...

Quay lại nhỏ thầy dặn :

- Biển à đây là Vĩnh Thụy ... học trò giỏi của thầy năm ngoái ... em theo Thụy gặp mọi người cho vui ... để thầy đi dọn dẹp chuẩn bị bỏ hết lên xe lát còn về ...

Nói xong thầy biến mất còn lại Thụy và nhỏ :

Thụy nhìn nhỏ rồi hỏi :

- Có phải cô bé hay đến hồ bơi đệ nhất khách sạn bơi mỗi sáng không vậy ... nếu đúng thì sao dạo này không thấy bé đi nữa ??? ... Nghe hỏi nhỏ giật mình ủa ai mà sao biết nhỏ đi bơi mỗi sáng vậy ta ???

- Dạ đúng rồi mà sao anh Thụy biết ... mấy lúc này buổi sáng thường hay đến trường tập văn nghệ nên không đi đó thôi ...

- Vậy cô bé không nhớ rồi Thụy là người vớt cô bé lần đó sém bị chết chìm trong hồ đó mà ...

Trời ơi bây giờ nhỏ mới nhìn kỹ lại thì ra Thụy là bà hoạn thư khi nãy vì mặt hoá trang chưa tẩy rửa sạch còn dính cái nốt ruồi to ở cánh mũi làm màu của hoạn thư ... Bình thường để mặt không mà chưa chắc nhỏ nhận ra Thụy là người cứu nhỏ lần đó ở hồ bơi hướng chi là bi giờ mặt nhìn còn mắc cười hơn bao giờ hết làm sao nhỏ nhận ra nếu mà Thụy không nói

rỏ ... Thiệt sao mà có sự trùng hợp kỳ cục vậy nè ... Nhớ là mấy tuần trước nhỏ buổi sáng sớm nhỏ hay đạp xe đạp một mình đến hồ bơi

vừa để tập thể dục vừa bơi để đỡ ghiền cái ghiền dân xứ biển ...
Hôm đó nhỏ cũng đi một mình thường nhỏ chọn bơi sáng sớm vừa ít người vừa mát trời để da không bị đen cũng điều lắm chứ bộ
Hôm đó có lẽ nhỏ đến trễ, hay là vì ngày chủ nhật mọi người đi tắm sớm hay sao hồ tắm đã khá đông ... Nhỏ vẫn như thói quen thích lặn sâu dưới đáy để coi mình nín thở được bao lâu hơi dài hay ngắn để đến lúc hết thở được thì nhỏ trôi lên lại ... ai nhe hôm đó lúc hết hơi thở nhỏ đang định trôi lên mặt nước thì một bên chân nhỏ bị chuột rút nhỏ cố quấy mạnh người thôi mà cũng không trôi lên mặt nước để lấy không khí được. ở dưới nước nhỏ nhìn thấy người ta bơi ngang qua lại có người nhỏ chụp được lưng quần của họ mà rồi bị họ hất ra tiếp tục bơi cuối cùng đuối sức nhỏ nhắm mắt lại buông xuôi 2 tay không còn vùng vẫy nữa người nhỏ đang bị chìm dần chìm dần , trong đầu nhỏ chỉ còn có một ý nghĩ thôi thôi là hết mình sẽ chết. Có vậy thôi sao chết nhẹ nhàng nhanh chóng qua ... đang đợi phút cuối cùng của đời nhỏ ... thì tự nhiên nhỏ thấy người mình như có ai nhắc bổng lên ánh sáng mặt trời chiếu ngay mặt nhỏ ... ủa nhỏ tự hỏi xong rồi à mình đang ở thiên đàng hay cõi hư vô nào đây chưa tỉnh hồn thì giọng nói vang lên bên tai nhỏ :

- Trời ơi không biết bơi mà đi đâu ra тут ngoài sâu vậy may là tui biết không biết bơi chỉ biết lặn thôi tui mới leo lên kịp đó chứ mấy người kia tưởng là cô giỡn đâu có ai biết là cô đang bị chìm ... có sao không vậy mặt mày xanh lè ... thôi đi vô trong ngồi tôi lấy khăn quăn cho đỡ lạnh mai một phải coi chừng mấy chỗ sâu

nhén ...

Hu' via' bây giờ nhỏ mới hoàn hồn là mình chưa chết nhìn lại thì ra người cứu nhỏ là một anh chàng nhỏ không biết tên chỉ biết anh ta cũng hay tắm sáng như nhỏ ... Có một lần anh ta bắt chuyện hỏi :
- Cô bé chắc bơi giỏi lắm hả ... ngày nào tôi cũng thấy cô ra đây tắm

Lúc đó nhỏ nói ta'nh rằng mắt nói' giống chọc người ta :

- Ừmm tui đâu có biết bơi đâu mà giỏi Ông không thấy tui bơi chỗ hồ con nít không hay sao ... tui chỉ biết lặn thôi a'

Anh chàng nhìn nhỏ hỏi lại một câu :

- Vậy có phải lặn 3 ngày nổi lên không ???...

Nhỏ cũng đâu có vừa trả lời liền :

- Không đâu tui nói' thiệt đó' không tin ông coi nè ...

Nói' xong nhỏ bò ra chỗ sâu nhưng vẫn gần hồ con nít' rồi lặn tu't một hơi dài đến khi trời lên thì nhỏ chạy qua hồ con nít' đứng dậy nước chỉ ngang tới bụng ra cái điều mình nói' thiệt câu chuyện chỉ có vậy thôi mà Thụy tin nhỏ nói' thật nhờ vậy nhỏ mới được cứu sống

Sững sờ vì sự ngẫu nhiên nhỏ chỉ nhìn Thụy cười cười rồi nói' :

- Ồ vậy ra là anh hôm nay anh lạ quá Biển nhận không ra ... anh đóng vai này ai cũng cười quá xa'

- Biển cũng vậy trông khác hẳn trong bộ quần áo' nữ sinh trông ngoan hiền thực nữ ... Thầy sơn chọn con chim bồ câu thật đúng người Cô bé ra đây cho lũ bạn trường anh được dịp làm quen với chú'....

Tuổi Học Trò

Chương 2

Đi theo Thụy nhỏ hoà mình vào đám bạn mới cũ thật vui. Đêm đó về nhỏ không còn nhớ là mình đã sắp khóc khi chiếc ca'nh bị gãy trong lúc trình diễn nữa mà hình như nhỏ nghĩ về nụ cười và ánh mắt của người tên Thụy nhiều hơn ... Trở về lớp học mấy ngày sau cả lớp chẳng ai có tâm trí gì để học cả vì thật sự chỉ còn độ một tuần lễ nữa là cả trường được nghỉ tết rồi ... Nên cả thầy lẫn trò học hành rất lỏng lẻo cho có vị vô lớp thầy cô dở sách ra nói vài câu mà thấy học trò cứ xù xì trò chuyện thì lại thôi đóng sách lại ngồi góp chuyện với học trò. Lợi dụng cơ hội này học trò lần lượt hỏi thăm đời tư của mấy thầy cô liền ... Chuyện ăn vụng không cần phải lén lút nhiều nữa mỗi bàn đều có một túi hạt dưa hay kẹo thèo lèo cứt chuột cúng ông táo còn lại đem vô tha hồ mà nhai mà cắn đỏ cả môi vì hạt dưa ... Những tấm thiệp tết được trao tay nhau với lời chúc thân thương

...

Đám nhà chòi của nhỏ thì thôi khỏi nói ngồi thảo chương trình tết coi 5 ngày nghỉ tết phải làm gì đi đâu. Khoe nhau những bộ quần áo mới để diện ngày tết ... Rồi số báo xuân của trường được chuyển tay với những câu chuyện nổ như pháo ... Hai chị em Ý thu và Ý thi được khen nức nở với tước phong là Song ngọc như ý ... đọc tới đây nhỏ Hạ lắng chuyện nói với nhỏ :

- Ua sao toàn là khen 2 nhỏ này không vậy ... Hạ với Huy cũng khá lắm chứ.. mà nhất là Biển nè cũng đâu có thể bỏ qua được

Nhỏ Hạ này từ ngày có cơ hội làm việc chung với Huy cận trở nên mơ mộng lắm có lần nhỏ bắt gặp trong một trang vở của Hạ viết đầy tên Hạ và Huy đủ kiểu đủ nét quấn tròn vào nhau ...

Để hôm nào nhỏ phải làm một màn phỏng vấn tâm tình của Hạ coi nó đi tới đâu rồi ... nhưng bây giờ nghe Hạ thắc mắc nhỏ vội nói với nó :

- Trời Hạ coi tới đâu rồi coi kỹ lại đi ... có một bài khen đôi song ca có triển vọng đang lên và sắp xuống kia ... hehehe Biển chọc Hạ đó chứ bài viết về Hạ và Huy cũng dài gọn có hình nữa nè ... Hạ cười cái coi ...

Hạ đưa tay đón tờ báo trên tay nhỏ lật đặt đọc ngẫu nhiên thấy

được khen và hình chụp với chàng hân cười tươi rói Bài viết về nhỏ cũng đặc sắc lắm. Người viết đã màu mè đề cao đêm chủ đề Xuân và Hoà Bình đã được diễn đạt sâu sắc nỗi niềm và khát vọng của mọi người qua con chim bồ câu dù một cánh đã không còn nguyên vẹn vẫn cố gắng làm tròn bổn phận mang thông điệp hoà bình về trên đất nước VN ... Bài viết kèm theo tấm hình nhỏ với chiếc cánh gầy tay thả tung ngọn cờ vàng ba sọc đỏ VN bay phất phới bởi chiếc quạt máy thổi vù vù ... Nhỏ mấy ngày nay vẫn thường hay đến hồ bơi và hình như trong lòng bây giờ có chút nôn nao và trông ngóng một người quen nào đó ở đây ... Nhưng nhỏ tuyệt nhiên không thấy dáng người ấy đâu cả dù chỉ một thoáng để cho nhỏ gợi nụ cười thật xinh với người ta mà cũng không thấy ... Ừ nhỉ cái tên Thụy có một cái gì ngộ ngộ làm nhỏ mong nhỏ nhớ vậy ??? Hưmmmmm biết người ta có nghĩ gì về mình không mà mình mong thiệt lãng xẹt thôi chả thèm ... Tự dặn lòng mình như vậy nhưng mỗi lần đến hồ bơi thì nhỏ kín đáo dõi mắt một vòng cái đã.. Còn ngày mai nữa trường nghỉ tết rồi nhỏ cũng không đi bơi được cho đến ngày đi học lại ... đang ngồi nghĩ ngợi bâng quơ thì có bỗng có người ở dưới nước trồi lên tiến về phía nhỏ tạt nước tung toé giật ghê ai mà chơi kỳ vậy làm nhỏ hết hồn ... nhỏ tính la lên "đồ gì đâu vậy "... nhưng nhìn kỹ lại úi không phải là đồ gì hết người ta đó mà ,nhỏ kịp stop liền đổi giận làm vui reo lên :

- á anh Thụy làm nhỏ tưởng ai tính hhhhh.....

- Sao bộ tính ăn thịt ăn cá anh rồi hả.. làm gì mà ngồi thơ thẩn đó xuống đây lặn thi với anh nè kỳ này bảo đảm cho Biển lặn kỷ lục không sợ chìm tại có anh canh cho nhỏ chơi ở hồ con nít này thôi ... miệng nói tay Thụy kéo nhỏ xuống hồ liền ... nhỏ mặc cười quá vậy là Thụy vẫn đinh ninh là nhỏ không biết bơi mà còn chọc nhỏ nữa ... vậy thì nhỏ phải khoe tài cho người ta lé mắt chơi ...

- Anh Thụy bơi đua với Biển đi Biển chấp anh bơi ngang dọc gì cũng được ...

Thụy trợn mắt

- Biển nói giỡn phải không ...

- Không có anh Thụy cứ bơi đi bơi kiểu nào Biển bơi theo kiểu đó ...

- Rồi Biển chấp đó nha ??? bắt đầu đi ...

Thế là cuộc đua bắt đầu hôm đó nhỏ làm Thụy lé mắt thiệt ... nhỏ mới kể cho Thụy nghe lý do tại sao nhỏ bị chìm hôm đó. Thụy cười quá trời vì biết mình bị lừa mà nhờ vậy mới nắm đầu nhỏ lên kịp lúc

... Rồi khi chia tay ra về hôm ấy , Thụy có hỏi nhà nhỏ ở đâu nếu được thì tết ngày mừng 3 cho Thụy tới nhà chúc tết được không Thụy sẽ đến với cô em gái Có gì nhỏ xin phép nhà cho cùng đi chơi với Thụy và em gái Thụy ... Nhỏ nói đến nhà chơi thì được nhưng đi chơi thì nhỏ phải xin phép trước rồi mới biết nên Thụy và em gái cứ đến được hay không mình biết hôm đó ... Thụy còn không quên đưa nhỏ một cái thiệp chúc tết thật đẹp ... ở trong Thụy đề ... Năm mới chúc Biển luôn là con bồ câu xinh thật xinh ngoan hiền và luôn được mọi sự như ý trong năm ...

Đây là lần đầu tiên nhỏ nhận được thiệp chúc tết của người con trai mà là người mình thích thật nhỏ thấy sung sướng và vui ghê ...Tết mừng 3 Thụy với cô em gái Vĩnh Châu thua nhỏ một tuổi lạnh lợi hoạt bác có máu điệu giống nhỏ nên thấy hợp chuyện ngay ... Nhỏ được đi chơi tay 3 rủ nhau đi hủ tiếu Thanh Xuân, uống nước mía Viễn Đông, đi coi xi nê ở Eden rồi ra Hương Lan ăn kem ba màu ... chạy một vòng bến Bạch Đằng chụp hình ở bùng binh Rex ... vui thật là vui ... Ngày xuân qua mau ... Học sinh lục đục cắp sách trở lại trường lớp nhưng hình như ăn tết ở nhà chưa đủ , còn phải ăn tết thêm vài ngày ở trường nữa nên tuy vào lớp học mấy ngày đầu lớp chỉ xúm xít lại kể chuyện tết cho nhau nghe tâm hồn sách vở còn đi vắng tận đâu đâu chưa về. Thầy cô thông cảm cho bài vở để dãi một chút nhưng không quên nhắc tui nhỏ chuẩn bị tinh thần nhồi nẫu sử kinh vì cho mấy kỳ thi sắp tới ... Đám nhà chòi của nhỏ sau tết vắng bóng Ngọc Ẩn. Không thấy Ẩn đi học mấy ngày Hạ và nhỏ bắt đầu thắc mắc không biết Ẩn có chuyện gì không ...Hỏi Trung là người theo chọc ghẹo và thân với Ẩn nhất thì Trung chỉ ậm ự trả lời không biết Cuối cùng nhỏ và Hạ lên thưa với thầy phụ trách lớp và xin địa chỉ của Ẩn để 2 đứa tìm đến nhà Ẩn xem sao ... Hạ và nhỏ tìm đến địa chỉ nhà Ẩn vào buổi sáng hôm sau ở mãi tận con hẻm nhỏ trong chợ Bàn Cờ ... Đến nơi 2 đứa thấy có xe của Trung dựng ở cửa nhà Ẩn ... lúc gõ cửa thì Ẩn ra mở cửa không ngạc nhiên chút nào Ẩn mời Hạ và nhỏ vào nhà :

- Hạ và Biển tìm nhà có khó không sáng sớm nay Trung đã tới báo cho Ẩn biết 2 bạn sẽ tìm tới thăm Ẩn ... vào nhà ngồi chơi uống nước Trung đang ở trong nhà ...

À chuyện gì đây sao Trung biết mà không nói cho tui nhỏ nghe thiệt bí ẩn ghê nhen nhỏ nghĩ thầm.

Nắm tay kéo Hạ vào nhà :

-Tụi biển không thấy Ấn đi học mấy ngày nay mà không biết tại sao nên lo ... tới kiểm Ấn coi Ấn có bị gì không về báo cho lớp biết ... cả lớp gởi lời thăm Ấn đó ...

- Ấn tính là khi sắp xếp xong xuôi sẽ nhờ Trung chuyển lời dùm nhưng mấy bạn lo lắng tới kiểm thăm làm Ấn thấy mình thiệt có lỗi với bạn ghê ... mấy bạn ngồi đi mình sẽ nói chuyện đầu đuôi cho Hạ với Biển nghe ...

Câu chuyện của Ấn thật thương tâm và khó xử. Ấn là con một trong gia đình. Ba Ấn mất từ khi Ấn còn ẵm ngửa ... mẹ Ấn là người đàn bà trẻ lại có chút nhan sắc nên đã đi thêm bước nữa để rồi sau một thời gian lấy chồng bà biết được người chồng sau này đang có vợ và con ... Hận vì bị lừa gạt nhưng bà không dám làm lớn chuyện có lẽ vì sợ mắc cỡ với bên ba ruột của Ấn nên cứ âm thầm chấp nhận cam phận làm bé ... Bà xoay ra đam mê trong việc buôn bán bỏ Ấn ở nhà. Hồi nhỏ thì giao cho vú giữ nhưng khi Ấn lớn một chút thì không muốn vú nữa mà để Ấn tự lo cho mình ... ông ba dượng thì cứ đi về 2 nơi bình thường ... Đến một hôm có một buổi sáng mẹ Ấn đã đi ra hàng sớm Ấn còn ngủ ông đi ngang phòng Ấn và chuyện loạn luân đã xảy ra ... Rồi giống như mẹ Ấn vừa xấu hổ vừa căm ghét ông ba dượng nhưng lại thương và sợ mẹ mình biết chuyện Ấn ôm đầu khổ khóc hết nước mắt mong sao cho mau học xong sẽ xin đi làm sống tự lập ... Nhưng chuyện không dễ như Ấn nghĩ ... vì Ấn đã có mang sau cái lần bị ông ba dượng hãm hiếp. Ấn đành nói thật với mẹ mình ... Mẹ Ấn đau khổ dứt khoát đuổi ông không cho đến nhà ... nhưng còn cái bào thai thì không thể che dấu được đang loay hoay chưa biết tính như thế nào ... thì Trung thú thật là muốn cưới Ấn và sẽ đứng ra nhận lãnh cái cái thai vô thừa nhận là con của Trung ... mẹ và Ấn rất cảm động tấm chân tình đó và coi như Trung là một quân tử cứu vãn thể diện cho mẹ con Ấn nhưng dù sao Trung cũng còn quá trẻ mẹ Ấn không thể để Trung làm như vậy hại cả một tương lai trước mặt Thế mà Trung dám về nhà nói bố mẹ mình là lỡ thương Ấn có thai bây giờ xin ba mẹ sang cưới ... Đến nước này mẹ Ấn đành chấp nhận và quyết định làm một buổi tiệc trà ra mắt cho 2 đứa rồi sau ngày đó Trung sẽ về ở tiếp tục đi học Ấn nghỉ học ở nhà sau ngày sanh đi học nghề may vá hầu phụ gia đình nuôi con ... Hạ và nhỏ về báo cho cả lớp cùng thầy cô đến chung góp cho ngày vui của cô bạn Ngọc Ấn ... Vậy là đám nhà chòi của nhỏ một con chim bỏ đàn. Mong nó tìm được hạnh phúc trong những ngày sắp tới Hạ thì vẫn ôm mối

tương tư với chàng cận của nó ... Thu Thảo nghe đồn là có lén lút hẹn hò gì với thầy Toàn sử ký trong lớp nhỏ ...Thầy Toàn này thì chưa có gia đình bị tụi nó đặt là dzê cụ ... Nhỏ nhớ có lần nhỏ đang thả hồn mơ mộng thì thầy đi ngang ký đầu nhỏ xong thầy nhìn nhỏ hỏi :

- Em có phải là Biển Mưa không ??? Nghe tên sao giống con trai mà mới ngó em thấy giống con trai nhìn kỹ thì ra con gái mà nhìn kỹ nữa lại lộn là con trai

Thiệt tình thầy nói gì nhỏ không hiểu chỉ thấy lúc thầy quay lưng đi thì sau lưng thầy đã được lủ con trai xóm nhà chò dán lên lưng một mảnh giấy đề (DZÊ cụ mùa đông sắp tới cần vợ để sưởi ấm) Cả lớp cười ồ, thầy vặn hỏi biết được giận đỏ mặt thầy phạt cả lớp ra đứng cột cờ giữa sân trường cho xấu hổ với mấy lớp kế bên mà chẳng có ma nào sợ đứng cột cờ đâu ... Còn khoái chí chuyền tay ra cổng mua nước đá nhận chè đứng mút tỉnh bơ...

Tuổi Học Trò

Chương 3

Còn nhỏ thì mấy lúc này trong học bàn có những lá thư xanh, những bài thơ nhét vội tặng nhỏ có khi kèm theo là gói ô mai nhỏ làm quà ... Mỗi lần vớ được thư hay ô mai nhỏ hay đem ra chia nhau thanh toán với cả đám. Thư tình thì ai muốn cứ tự nhiên đọc rồi tự nhiên trả lời lại làm như thư viết cho mình ... Hành lang của trường nơi nhỏ phải đi ngang wa để đến lớp hình như đông hơn, lố nhố nhiều con trai đứng đó để mỗi lần nhỏ đi wa với Hạ thì nghe có tiếng gọi bồ câu khời khời vậy thôi Nhỏ nhát và mắc cỡ nên đâu dám nhìn chỉ có Hạ là đánh đá thòng vài câu ... thì cả đám cười rộ lên ...

Sau Hạ điều tra thì ra đám con trai đồn lớp nhỏ có người mới năm nay nhập học. Nhỏ đó ngộ lắm nên rủ tới nhau coi mặt. Có đứa ở trường khác có đứa học lớp sáng ... nhỏ đang được tụi nó gọi là hoa khôi đó ... Thụy và nhỏ mỗi ngày gặp nhau nhiều hơn. Có khi Thụy đến trường đón nhỏ đi ăn trước khi về nhà, đi chơi thì bao giờ cũng có em gái Thụy đi theo ... Nhà Thụy có vườn cây ăn trái ở Long Khánh nên nhỏ lúc nào cặp táp cũng đầy vườn cây ăn trái đủ bốn

mùa..

Thụy luôn nói rất thương nhỏ khen nhỏ đẹp mà hiền ... Ước mơ của Thụy là học xong sẽ xin ba má cưới nhỏ. Thụy không đi du học sẽ ở lại học đại học ở đây rồi phụ ba Thụy làm việc cho công ty nhà ... Bao nhiêu tiền sẽ cho nhỏ giữ hết miễn có vợ đẹp như nhỏ là Thụy mãn nguyện rồi. Mỗi lần nghe Thụy nói nhỏ chỉ khúc khích cười. Năm học sắp hết cũng là mùa gặt hái ... lớp chia ra làm nhiều nhóm rủ nhau học chung gạo cho nhau nhất là dân húi cua cứ sợ bị bắt lính đầu đưa nào dám trễ nãi lo học rồi rít bột phá ... Dân kẹp tóc không có ai để phá hùa nên cũng hiền có điều tật ăn vụng là không thể chừa được thôi ... Hạ buồn lắm vì tình yêu của nó cứ vời vợi mà sắp hết năm rồi chẳng biết chuyện gì sẽ xảy ra cho năm tới có còn gặp được chàng cận của nó không ... đã thế nhóm học chung của Huy cận lại có 2 chị em nhà họ Ý, mỗi lần nhìn họ nói cười thân mật với nhau là Hạ thấy nhói nhói đau sao ấy. Hạ tâm sự với nhỏ như vậy ... Thương Hạ ghê mà nhỏ chẳng biết làm sao ... một hôm đến lớp học như thường lệ thì người nhà của Huy đến báo cho biết là Huy bị tai nạn trên đường đi học về. Vết thương rất nặng nhưng nhờ đưa vào nhà thương bác sĩ cho mổ kịp cứu sống nhưng không biết có biến chứng gì thêm không bây giờ đang được nằm trong phòng hồi sinh ... Hạ khóc ròng xin theo người nhà của Huy đến nhà thương bỏ buổi học hôm đó ... Nhỏ bây giờ phải đi học một mình cây trồng cũng nhiều đuôi mọc cũng dài, nhưng sao không vui như ngày đi với về ngày 2 buổi chung với Hạ. Nhìn cây trứng cá đầy trái chín đỏ mà nhớ Hạ ... Hạ lúc này chỉ đi học cầm chừng để không bị xoá sổ điểm danh. Bài vở thì có nhỏ chép dùm, còn bao nhiêu thì giờ Hạ dành để tới lui săn sóc Huy và đổi lại Hạ có được tình yêu của Huy ... Mỗi tình của nhỏ và Thụy cũng chấm dứt cách đây không lâu ... vì một buổi tan học nhỏ có hẹn với Hạ là 2 đứa sẽ cùng đến thăm Huy ở nhà, sẵn nhà Huy làm bữa cơm tạ ơn Huy tại qua nạn khỏi được về nhà. Huy có mời Hạ nhưng mắc cỡ Hạ rủ nhỏ đi ... Thì Thụy lại không hẹn trước mà đến trường đón nhỏ đến khi nghe nhỏ nói hôm nay nhỏ mắc có hẹn nên Thụy đi về không vui Thụy thốt ra một câu :

- Biển lúc này có nhiều người để ý nên không thích cho anh đón về nữa phải không???
- Anh Thụy nói gì vậy ai để ý tới Biển đã nói là Biển có hẹn với Hạ rồi

....

- Biển đẹp tiếng đồn tới trường tụi anh luôn đồn qua mấy trường họ

gọi Biển là bồ câu mà còn là hoa khôi Biển nữa ... nên bây giờ Biển đâu có thương anh ...

- Anh Thụy nói bây Biển phải làm sao thì mới nói là Biển thương ...

- Biển nói thương anh mà hôm nọ đi dạo phố ăn kem anh nói Biển nắm tay anh Biển đâu có cho chỉ cho anh nắm ngón út ... làm tội bạn anh nó thấy nó cười nói vậy mà bồ bịch gì ... Biển muốn nghỉ chơi với anh ra để cho có nhiều người khác thì cứ nói ...

Đang giận nghe Thụy nói một hơi còn gán cho nhỏ mấy cái tội thiệt là vô lý vì ghen ... Nhỏ nổi máu bướng và tự ái mấy cục to tướng phán liền một câu :

-ừ thì nghỉ chơi nhỏ không muốn quen anh nữa anh về đi ...

Thụy sững sốt nhìn nhỏ vì bất ngờ mọi khi nhỏ hiền lành mà ... xong chắc cũng tự ái như nhỏ Thụy rồi máy xe đi một nước

Thế đó tình yêu của tuổi học trò cũng muôn màu muôn sắc ... có tình yêu thì mãnh liệt sâu sắc như Ngọc Ẩn và Trung có tình yêu thì lãng mạn bất cần như Thu Thảo và thầy Toàn ... có tình yêu thì thầm kín đằm thắm như Hạ và Huy ... có tình yêu thì nhẹ nhàng thoáng mong manh tan nhanh vào lãng quên như của nhỏ ... Năm học sau nhỏ đổi trường rồi biến cố xảy ra cho đất nước cho cuộc đời sau này của nhỏ ... Để bây giờ chỉ còn là kỷ niệm của tuổi học trò dễ thương và dễ ghét đó

Hatnang 062702

Nguồn: Vietfun

Người đăng: Ct.Ly

Thời gian: 10/03/2005 4:03:27 SA